

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบรูปแบบการเรียกร้อง การควบคุมตนเอง / การสนับสนุนต่อความเครียดและกลวิธีการเผชิญปัญหาในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งมีขั้นตอน การวิจัยดังนี้

ประชากร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลมะเร็งรักษ์ กาญจนบุรี จำนวน 220 คน โดยผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร

รูปแบบที่ 1

1. ตัวแปรต้นคือ สภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาในการทำงานประกอบด้วย
 - 1.1 การเรียกร้อง
 - 1.2 การควบคุมตนเอง
 - 1.3 การสนับสนุน
2. ตัวแปรตามคือ
ความเครียด

รูปแบบที่ 2

1. ตัวแปรต้นคือ สภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาในการทำงานประกอบด้วย
 - 1.1 การเรียกร้อง

1.2 การควบคุมตนเอง

1.3 การสนับสนุน

2. ตัวแปรตามคือ

2. กลวิธีการเผชิญปัญหา

แบบกระตือรือร้น

แบบเฉื่อยชา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาในการทำงาน

แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป คือ

ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 มาตรวัด 5 มาตร คือ

1.มาตรวัดการเรียกร้อง

2.มาตรวัดการควบคุมตนเอง

3.มาตรวัดการสนับสนุน

4.มาตรวัดกลวิธีการเผชิญปัญหา

5.มาตรวัดความเครียด

การพัฒนาเครื่องมือวัดและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. **มาตรวัดการเรียกร้อง** ตามกรอบแนวคิดของ Windesrzal - Bazil & Cieslak (2000) ซึ่งแบ่งการเรียกร้อง ออกเป็น 3 ลักษณะ คือ การเรียกร้องทางด้านสติปัญญา การเรียกร้องทางด้านจิตตกายภาพ การเรียกร้องทางด้านบทบาท

1.1 ลักษณะข้อคำถามมาตรวัดการเรียกร้องมีทั้งข้อคำถามจริงและ

ข้อคำถามลวง จำนวน 25 ข้อ ประกอบด้วยข้อย่อยดังนี้

การเรียกร้องทางสติปัญญา จำนวน 9 ข้อคือ ข้อ 6, 9, 16, 18,

ข้อคำถามที่เป็นข้อลวง คือ ข้อ 10, 11, 17, 19, 21

การเรียกร้องทางจิตตกายภาพ จำนวน 9 ข้อคือข้อ 12, 13, 20

ข้อคำถามที่เป็นข้อลวง คือ ข้อ 4, 5, 7, 8, 14, 15

การเรียงรียงทางบทบาท จำนวน 7 ข้อคือ ข้อ1, 3

ข้อคำถามที่เป็นข้อลวงคือ ข้อ 2, 22, 23, 24, 25

การตอบคำถาม ประกอบด้วยตัวเลือกตอบ 5 ข้อ โดยให้ผู้ตอบเป็นผู้เลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของตนมากที่สุด

1.2 ขั้นตอนการพัฒนามาตรวัด

1.2.1 ผู้วิจัยแปลแบบสอบถาม Psychosocial Working Condition Questionnaire ของ Windesrzał - Bazil & Cieslak (2000) เป็นภาษาไทย

1.2.2 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการเรียงรียง ที่แปลแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อหาความตรงตามเนื้อหา(Content Validity)

1.2.3 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการเรียงรียง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา จากสถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วย้อนกลับ จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ และนำมาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้เปรียบเทียบกับต้นฉบับและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

1.2.4 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการเรียงรียง ไปให้บุคคลที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง 5 คนทดลองทำ เพื่อทดสอบความเข้าใจในภาษาและระยะเวลาในการทำ

1.2.5 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการเรียงรียง มาแก้ไขปรับปรุงความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและคำตอบตามคำแนะนำของบุคคลที่มีลักษณะคล้าย กลุ่มตัวอย่าง 5 คน ที่ทดลองทำโดยการปรับปรุงภาษาระหว่างข้อคำถาม และคำตอบทุกข้อให้มีความสอดคล้องกันมากขึ้น

1.2.6 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการเรียงรียง ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบครั้งสุดท้าย ก่อนนำมาตรวัดการเรียงรียงไปทดสอบในกลุ่มตัวอย่าง

1.2.7 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการเรียงรียง ไปทดสอบในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลท่าม่วงและวิศวกร บริษัทอุตสาหกรรมกระดาษคราฟท์ไทย เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลายจำนวน 65 ชุด ซึ่งพบว่าข้อคำถามที่ผ่านการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation = CITC) ตั้งแต่ .044 ถึง .548 และพบว่ามีค่า Cronbach ' s

Coefficient alpha ของมาตรวัดการเรียกร้อง เท่ากับ.717 (รายละเอียด
ดังตาราง 1 ภาคผนวก)

1.3 การตรวจให้คะแนนและการแปลผล

คำตอบมีตัวเลือกตอบ 5 ข้อ สำหรับคำตอบของข้อที่มีความหมายในทางบวก มีระดับ
คะแนนดังนี้

คำตอบข้อ 1	มีระดับคะแนน	5	คะแนน
คำตอบข้อ 2	มีระดับคะแนน	4	คะแนน
คำตอบข้อ 3	มีระดับคะแนน	3	คะแนน
คำตอบข้อ 4	มีระดับคะแนน	2	คะแนน
คำตอบข้อ 5	มีระดับคะแนน	1	คะแนน

ในทางตรงข้ามคำตอบของข้อที่มีความหมายในทางลบ มีระดับคะแนนดังนี้

คำตอบข้อ 1	มีระดับคะแนน	1	คะแนน
คำตอบข้อ 2	มีระดับคะแนน	2	คะแนน
คำตอบข้อ 3	มีระดับคะแนน	3	คะแนน
คำตอบข้อ 4	มีระดับคะแนน	4	คะแนน
คำตอบข้อ 5	มีระดับคะแนน	5	คะแนน

ส่วนการแปลผล คะแนนรวมสูงสุดเท่ากับ 125 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ
25 คะแนน โดยการวิจัยนี้เป็นการศึกษาในเชิงปริมาณคือจะใช้ตัวเลขคะแนนในการวิเคราะห์ผล
โดยไม่มีการแปลผลว่าคะแนน ระดับใดหมายถึงการเรียกร้องสูง และระดับใดหมายถึงการ
เรียกร้องต่ำ

2. มาตรวัดการควบคุม ตามแนวคิดของ Windesrzal - Bazil & Cieslak (2000)

ได้แบ่งการควบคุมเป็น 2 ลักษณะคือ พฤติกรรมในการทำงาน ความสามารถใช้ทักษะ
ในการทำงาน

2.1 ลักษณะข้อคำถามมาตรวัดการควบคุม มีจำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย
ข้อย่อยดังนี้

พฤติกรรมในการทำงานจำนวน 10 ข้อคือ ข้อ 1, 2, 5, 10

ข้อคำถามที่เป็นข้อลง คือ ข้อ 3, 6, 7, 8, 9, 11

ความสามารถใช้ทักษะในการทำงาน จำนวน 10 ข้อคือ ข้อ 12,18,19,20

ข้อคำถามที่เป็นข้อลงคือ ข้อ 13, 14, 15, 16, 17

การตอบคำถาม ประกอบด้วยตัวเลือกตอบ 5 ข้อ โดยให้ผู้ตอบเป็นผู้เลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของตนมากที่สุด

2.2 ขั้นตอนการพัฒนามาตรวัด

2.2.1 ผู้วิจัยแปลแบบสอบถาม Psychosocial Working Condition Questionnaire ของ Windesrjal - Bazil & Cieslak (2000) เป็นภาษาไทย

2.2.2 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการควบคุม ที่แปลแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อหาความตรงตามเนื้อหา(Content Validity)

2.2.3 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการควบคุม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจากสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วย้อนกลับ จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ และนำมาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้เปรียบเทียบกับต้นฉบับและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2.2.4 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการควบคุม ไปให้บุคคลที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง 5 คนทดลองทำ เพื่อทดสอบความเข้าใจในภาษาและระยะเวลาในการทำ

2.2.5 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการควบคุม มาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของบุคคลที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง 5 คน ที่ทดลองทำโดยการปรับปรุงภาษาระหว่างข้อคำถามและคำตอบให้มีความสอดคล้องกันมากขึ้น

2.2.6 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการควบคุม ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบครั้งสุดท้าย ก่อนนำมาตรวัดการควบคุม ไปทดสอบในกลุ่มตัวอย่าง

2.2.7 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการควบคุม ไปทดสอบในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลท่าม่วง และในกลุ่มวิศวกร บริษัทอุตสาหกรรมกระดาษคราฟท์ไทย เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลายจำนวน 90 ชุด ซึ่งพบว่าข้อคำถามที่ผ่านการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation = CITC) ตั้งแต่ .250 ถึง .662 และพบว่ามีความ Cronbach ' s Coefficient alpha ของมาตรวัดการควบคุม เท่ากับ .864 (รายละเอียดดังตาราง 2 ภาคผนวก)

2.3 การตรวจให้คะแนนและการแปลผล

คำตอบมีตัวเลือกตอบ 5 ข้อ สำหรับคำตอบของข้อที่มีความหมายในทางบวก มีระดับคะแนนดังนี้

คำตอบข้อ 1	มีระดับคะแนน	5	คะแนน
คำตอบข้อ 2	มีระดับคะแนน	4	คะแนน
คำตอบข้อ 3	มีระดับคะแนน	3	คะแนน
คำตอบข้อ 4	มีระดับคะแนน	2	คะแนน
คำตอบข้อ 5	มีระดับคะแนน	1	คะแนน

ในทางตรงข้ามคำตอบของข้อที่มีความหมายในทางลบ มีระดับคะแนนดังนี้

คำตอบข้อ 1	มีระดับคะแนน	1	คะแนน
คำตอบข้อ 2	มีระดับคะแนน	2	คะแนน
คำตอบข้อ 3	มีระดับคะแนน	3	คะแนน
คำตอบข้อ 4	มีระดับคะแนน	4	คะแนน
คำตอบข้อ 5	มีระดับคะแนน	5	คะแนน

ส่วนการแปลผล คะแนนรวมสูงสุดเท่ากับ 100 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 20 คะแนน โดยการวิจัยนี้เป็นการศึกษาในเชิงปริมาณคือจะใช้ตัวเลขคะแนนในการวิเคราะห์ผลโดยไม่มีการแปลผลว่าคะแนน ระดับใดหมายถึงการควบคุมสูง และระดับใดหมายถึงการควบคุมต่ำ

3. มาตรการวัดการสนับสนุน ตามแนวคิดของ Windesrzal - Bazil & Cieslak (2000) ได้แบ่งการสนับสนุนเป็น 2 ลักษณะคือ การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน การสนับสนุนจากหัวหน้างาน

3.1 ลักษณะข้อคำถามมาตรการวัดการสนับสนุน มีจำนวน 16 ข้อประกอบด้วยข้อย่อยดังนี้

การสนับสนุนจากหัวหน้างานจำนวน 8 ข้อคือ ข้อ 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15

การสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานจำนวน 8 ข้อคือ ข้อ 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16

การตอบคำถาม ประกอบด้วยตัวเลือกตอบ 5 ข้อ โดยให้ผู้ตอบเป็นผู้เลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของตนมากที่สุด

3.2 ขั้นตอนการพัฒนามาตรวัด

3.2.1 ผู้วิจัยแปลแบบสอบถาม Psychosocial Working Condition Questionnaire ของ Windesrzal - Bazil & Cieslak (2000)

เป็นภาษาไทย

3.2.2 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการสนับสนุน ที่แปลแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแล้วนำไป หาความตรงตามเนื้อหา(Content Validity)

3.2.3 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการสนับสนุน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจากสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แปลย้อนกลับ จากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ และนำมาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้เปรียบเทียบกับต้นฉบับและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

3.2.4 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการสนับสนุน ไปให้บุคคลที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง 5 คนทดลองทำ เพื่อทดสอบความเข้าใจในภาษาและระยะเวลาในการทำ

3.2.5 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการสนับสนุน มาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของบุคคลที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง 5 คน ที่ทดลองทำโดยการปรับปรุงภาษาระหว่างข้อคำถามและคำตอบให้มีความสอดคล้องกันมากขึ้น

3.2.6 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการสนับสนุน ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบครั้งสุดท้าย ก่อนนำมาตรวัดการสนับสนุน ไปทดสอบในกลุ่มตัวอย่าง

3.2.7 ผู้วิจัยนำมาตรวัดการสนับสนุน ไปทดสอบในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลพหลพลพยุหเสนา จำนวน 45 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงของมาตรวัด (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation = CITC) กำหนดระดับคะแนนความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หมายถึง ข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามข้อนั้นกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ เกินค่าวิกฤติ ที่ .273 ซึ่งพบว่าข้อคำถามทุกข้อผ่านการวิเคราะห์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation = CITC)

ตั้งแต่.430 ถึง .758 และพบว่ามีความค่า Cronbach ' s Coefficient alpha ของมาตรวัดการสนับสนุน เท่ากับ .919 (รายละเอียดดังตาราง 3 ภาคผนวก)

3.3 การตรวจให้คะแนนและการแปลผล

คำตอบมีตัวเลือกตอบ 5 ข้อ สำหรับคำตอบของข้อที่มีความหมายในทางบวก มีระดับคะแนนดังนี้

คำตอบข้อ 1	มีระดับคะแนน	5	คะแนน
คำตอบข้อ 2	มีระดับคะแนน	4	คะแนน
คำตอบข้อ 3	มีระดับคะแนน	3	คะแนน
คำตอบข้อ 4	มีระดับคะแนน	2	คะแนน
คำตอบข้อ 5	มีระดับคะแนน	1	คะแนน

ส่วนการแปลผล คะแนนรวมสูงสุดเท่ากับ 80 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 16 คะแนน โดยการวิจัยนี้เป็นการศึกษาในเชิงปริมาณคือจะใช้ตัวเลขคะแนนในการวิเคราะห์ผลโดยไม่มีการแปลผลว่าคะแนน ระดับใดหมายถึงการสนับสนุนสูง และระดับใดหมายถึงการสนับสนุนต่ำ

4. มาตรวัดการกลวิธีการเผชิญปัญหา ตามแนวคิดของ Dollard (1997) แบ่งกลวิธีการเผชิญปัญหาวออกเป็น 2 ลักษณะคือแบบกระตือรือร้น แบบเฉื่อยชา

4.1 ลักษณะข้อคำถามมาตรวัดการกลวิธีการเผชิญปัญหา มีจำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วยข้อย่อยดังนี้

แบบเฉื่อยชา จำนวน 2 ข้อ คือข้อ 1, 2

แบบกระตือรือร้น จำนวน 5 ข้อ คือข้อ 3, 4, 5, 6, 7

ลักษณะของมาตรวัดเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นานๆครั้ง ไม่เคยเกิดขึ้น โดยผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

4.2 ขั้นตอนการพัฒนามาตรวัด

4.2.1 ผู้วิจัยแปลแบบสอบถาม Coping Scale ของ Dollard (1997) เป็นภาษาไทย

- 4.2.2 ผู้วิจัยนำมาตรวจวัดกลวิธีการเผชิญปัญหา ที่แปลแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อหาความตรงตามเนื้อหา(Content Validity)
- 4.2.3 ผู้วิจัยนำมาตรวจวัดกลวิธีการเผชิญปัญหา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา จากสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแปลย้อนกลับจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ และนำมาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้เปรียบเทียบกับต้นฉบับและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง
- 4.2.4 ผู้วิจัยนำมาตรวจวัดกลวิธีการเผชิญปัญหา ไปให้บุคคลที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง 5 คนทดลองทำ เพื่อทดสอบความเข้าใจในภาษาและระยะเวลาในการทำ
- 4.2.5 ผู้วิจัยนำมาตรวจวัดกลวิธีการเผชิญปัญหา มาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของบุคคลที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง 5 คน ที่ทดลองทำ โดยการปรับปรุงภาษาระหว่างข้อคำถามและคำตอบให้มีสอดคล้องกันมากขึ้น
- 4.2.6 ผู้วิจัยนำมาตรวจวัดกลวิธีการเผชิญปัญหา ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบครั้งสุดท้าย ก่อนนำมาตรวจวัดกลวิธีการเผชิญปัญหา ไปทดสอบในกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2.7 ผู้วิจัยนำมาตรวจวัดกลวิธีการเผชิญปัญหา ไปทดสอบในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลพหลพลพยุหเสนา พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลท่าม่วง และกลุ่มวิศวกร บริษัทอุตสาหกรรมกระดาษคราฟท์ไทย จำนวน 90 คน เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลาย และหาค่าความเที่ยงของมาตรวัด (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation = CITC) กำหนดระดับคะแนนความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หมายถึง ข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามข้อนั้นกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ เกินค่าวิกฤติ ที่ .273 ซึ่งพบว่าข้อคำถามที่ผ่านการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation = CITC) ตั้งแต่ .162 ถึง .682 และพบว่ามีค่า Cronbach ' s Coefficient alpha

ของกลวิธีเผชิญปัญหา เท่ากับ .772 (รายละเอียดดังตาราง 4
ภาคผนวก)

4.3 การตรวจให้คะแนนและการแปลผล มีดังต่อไปนี้

เป็นประจำ	ได้ 5 คะแนน
บ่อยครั้ง	ได้ 4 คะแนน
บางครั้ง	ได้ 3 คะแนน
นานๆครั้ง	ได้ 2 คะแนน
ไม่เคยเกิดขึ้น	ได้ 1 คะแนน

ส่วนการแปลผลมาตรฐานวัดความกระตือรือร้น คะแนนรวมสูงสุดเท่ากับ

25 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน ส่วนการแปลผลมาตรฐานวัดความเฉื่อยชา
คะแนนรวมสูงสุดเท่ากับ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน โดยการวิจัยนี้
เป็นการศึกษาในเชิงปริมาณคือจะใช้ตัวเลขคะแนนในการวิเคราะห์ผลโดยไม่มีการแปลผลว่า
คะแนน ระดับใดหมายถึงความกระตือรือร้น หรือ ความเฉื่อยชา สูง และระดับใดหมายถึง
ความกระตือรือร้น หรือ ความเฉื่อยชาต่ำ

5. มาตรฐานวัดความเครียด

5.1 มาตรฐานวัดความเครียด ผู้วิจัยเลือกใช้แบบวัดความเครียดซึ่งรอง

ศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2545) ซึ่งนำแบบวัด Depression
Anxiety Stress Scales (DASS) ของ Lovibond & Lovibond (1995 cited in
Antony, Belling, Cox, Enns & Swinson, 1998) มาแปลเป็นภาษาไทย แบบวัด
ชุดนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 21 ข้อ ประกอบด้วย การวัดการซึมเศร้า ความวิตกกังวล
ความวิตกกังวลและความเครียดด้านละ 7 ข้อ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เฉพาะ
ข้อคำถามในส่วนที่ใช้วัดความเครียดจำนวน 7 ข้อ ซึ่งเป็นข้อคำถามทางบวก
ทั้งหมด

ลักษณะของแบบวัด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ตั้งแต่ ไม่ตรงเลย
ตรงบ้าง ตรงมาก ตรงมากที่สุด โดยผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

5.2 ขั้นตอนการพัฒนามาตรวัด

5.2.1 ผู้วิจัยนำมาตรวัดความเครียด ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ให้
ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นเก็บจริง รวมจำนวน 45 คน เพื่อหาค่า

ความเที่ยงของมาตรวัด (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร(Corrected Item-Total Correlation = CITC) กำหนดระดับคะแนนความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หมายถึง ข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามข้อนั้นกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ เกินค่าวิกฤติ ที่ .273 ซึ่งพบว่าข้อคำถามทุกข้อผ่านการวิเคราะห์โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation = CITC) ตั้งแต่.4335 ถึง .6228 และพบว่ามีค่า Cronbach ' s Coefficient alpha ของมาตรวัดความเครียด เท่ากับ .803 (รายละเอียดดังตาราง 5 ภาคผนวก)

5.3 การตรวจให้คะแนนและการแปลผล มีดังต่อไปนี้ คำตอบมีตัวเลือก 4 ข้อ แต่ละข้อมีระดับคะแนนดังต่อไปนี้

ไม่ตรงเลย	ได้ 0 คะแนน
ตรงบ้าง	ได้ 1 คะแนน
ตรงมาก	ได้ 2 คะแนน
ตรงมากที่สุด	ได้ 3 คะแนน

ส่วนการแปลผล คะแนนรวมสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน โดยการวิจัยนี้เป็นการศึกษาในเชิงปริมาณคือจะใช้ตัวเลขคะแนนในการวิเคราะห์ผลโดยไม่มีการแปลผลว่าคะแนน ระดับใดหมายถึงเครียดสูง และระดับใดหมายถึงเครียดต่ำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลมะการักษ์ จังหวัดกาญจนบุรีแล้วทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณบดีคณะจิตวิทยา ส่งไปยังโรงพยาบาลมะการักษ์ จังหวัดกาญจนบุรีที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเพื่อขออนุเคราะห์

เก็บข้อมูล เพื่อทำการศึกษาในครั้งนี้

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาในการทำงานแจกให้กับเจ้าหน้าที่ด้วยตนเองจำนวน 240 ชุด เก็บแบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาในการทำงานกลับคืนมาจำนวน 220 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 91.6 และตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาในการทำงานและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ใช้ระยะเวลาในการแจกและเก็บแบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาในการทำงานคืนเป็นเวลา 2 สัปดาห์ จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาในการทำงานที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์ผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้อง จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ใช้สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียกร้อง การควบคุม / การสนับสนุนต่อความเครียดจากการทำงานด้วยการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการใส่ตัวแปรทำนายเข้าสู่สมการพร้อมกัน

การนำเสนอข้อมูล

1. แสดงค่าร้อยละของกลุ่มพยาบาลวิชาชีพแบ่งตามเพศ อายุ และระยะเวลาการปฏิบัติงาน โดยนำเสนอในรูปแบบ ตารางแสดงผล
2. แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม คือ ความเครียด และกลวิธีการเผชิญปัญหา โดยนำเสนอในรูปแบบ ตารางแสดงผลการวิเคราะห์